

Mëkati i Saj

... Ndoshta më ndryshon ajo cka më ndodh;

© 2026 Eri Malsori. All rights reserved.

The book “Mëkati i Saj” is part of the pasionBlog project (pasion.al). All moral and legal rights to this book and to everything published under the same name are reserved. No part of it may be reproduced, distributed or transmitted in any form without the prior written permission of the author, except for brief quotations with the source credited.

Publication details

Author and ownership

Eri Malsori · eridrekaj.com

Published at

pasion.al

Legal identity

NIPT: M67624701N

Contact

For general questions, collaboration requests or copyright matters:

support@pasion.al

For legal matters and privacy:

legal@pasion.al

Disclaimer

Everything in this book is of an entertaining nature and a reflection of my personal experiences in fictional circumstances. I do not intend to give professional advice, I do not aim to offer guidance for particular situations, and no text should be taken as a basis for making decisions. Any resemblance to names or circumstances is entirely coincidental.

Within the limits of the law, I accept no responsibility for actions that anyone may or may not take as a result of reading this material. If you feel affected by any topic or similar situation, I encourage you to seek appropriate professional help or advice.

Content is 18+. © 2016 – 2026 pasionBlog.

Contents

Arratisja e Asaj me te Kuqe	4
Nganjehere, ne thjesht nuk dijme si te ikim prej dashurise	
E verdhe, si dashuria!	10
A eshte e gabuar dashuria e duhur ne kohen e gabuar?	
Shpirtkalter	14
Edhe nje grua e madhe dashuron si nje vajze e vogel.	
Nata terr e zeze	18
Kur enderron pa frike, dashuron pa limit.	

Arratisja e Asaj me te Kuqe

12.01.2024

Nganjehere, ne thjesht nuk dijme si te ikim prej dashurise

Dhe ja ku mu afrua si hajdute!

Une ju shmanga pak. Pata frike se mos na shohin e sdua te bie ne sy me te, por eshte e nje mision i pamundur. Sepse ajo eshte e cmendur, ajo ste shqitet dot kur te vjen afer e sikur do te ta vjedhi aroren e trupit, syte i shkelqejne, era e mire e saj te ndez si ere hashashi dhe une e kam mendjen plot me skenat e saj, e zhveshur, qe rrotullohet ne mendjen time si ne nje krevat te bute duke me ftuar te shkoj te behem nje me te.

Ajo, ne fakt, eshte e panjohur per mua. Ne skemi pire as nje kafe a caj bashke qe nga kur jemi pare se pari por disi, ate dite qe ne grup u takuam e ajo me erdhi afer, dicka klikoi brenda meje dhe une i thashe vetes, "OMG, kete femer e dua". Nuk e di akoma, ishte dashuri, ishte epsh apo pasion, isha une duke u cmendur nga temperatura e nxehte e dites apo subkoshienca ime prej nje hamshori duke me thirre ta kem ne dore, ta nenshtroj nen gjoksin tim, me duart rreth shpatullave, gjoksin e saj te bute qe shtryllet tek une dhe asaj qe gati i merret fryma - aq i etur jam per te, duke e llastuar gjuhen e saj me gjuhen time brenda gojes saj te vogel.

Por ate dite, ishte vetem imagjinate ne mendjen time artiste. Imagjinate e deshire, se ajo as qe e kishte vene re egzistencen time, aq me teper te kishte pare zjarrin qe me ziente per brenda ama sot, sot e pa gjithcka qe ne rruge e jo pa qellim u afrua te me flasi, duke me pare ne sy e ne duar sa here qe ajo flet e duke me ndjeke buzet sa here qe une flas, si per te me thene; shkerdhate, ca pret akoma? Ja ku me ke!

Dhe une e kuptoj zerin e saj te brendshem, e duhet ti pergjigjem ashtu sic e kerkon edukata ime. Rruga eshte plot me kalimtare por askush se ka mendjen tek ne pervec ne te dyve, qe shihemi ne sy e dukemi qarte se veshtire po e mbajme deshiren per brenda, disi ne konfuzitet per ca duhet te jete levizja jone e ralles ne keto shance qe vijne vec nje here ne jete; frike kemi, por edhe deshire. Dijme apo nuk dijme? Duam apo nuk duam? E ndersa vazhdojme te shihemi ne sy akoma si ne pritje te guximtarit mes nesh, une i hell doren rreth belit e e ftoj te futemi brenda.

Ajo dicka do te me thote, qe gjoja ska kohe apo se gjoja po e presin por sme genjen dot, mua as zemren e saj qe po i pelcet brenda kraherorit; e kuptoj nga si i dridhen duart kur e prek dhe pa bere komente, ajo e hell hapin e saj per te hyre brenda me mua, atje ne cep te dhomes ku dritat bien te zbehta dhe gjithcka ngjan me nje tempull adhurimesh, shoqeruar me muzike te lehte akustike ne sfond.

Teksa ecim, une tentoj te rri pak pas saj; fustani i kuq i holle ngjitur per trup, shpina e zbuluar, kofshet rrumbullake perjashta dhe floket qe i ka lidhe prapa vec me nje bishtalec qe i shkon permby sy, o Zot, ma heqin trurin e me bejne ta deshiroj per me teper se kaq. Por me gjate, une i shoh edhe mollaqet qe ferkohen poshte fustanit te ngushte teksa ecen me delikatese e ne siklet ngaqe e di se une po e studioj me sy, dhe ashtu mberrin ne cep te dhomes tek tavolina rrumbullake qe vete e zgjodha per ne.

Sapo zeme vend, trysnia e mendimeve nis te na shpertheje te dyve; duam te bejme 100

gjera dhe 100 te tjera i kemi deshire, 50 i kemi frike, 10 nuk guxojme dot por 1 do ta bejme edhe sikur bota te bjeri permbysh siper qytetit tim te kultures te quajtur Shkoder; ne puthemi serish, ne qetesine tone, ndersa askush nuk ka sy per te pare ne erresiren e bar Fontanes. Une i prek pak buzën, e ledhatoj ne faqe, luaj me floket e saj e bishtalecin permby sy duke e admiruar per rinine perralleske qe ka, ndersa ajo ka mbeshtete duart mbi preherin tim, emocionet e kane pushtuar e kane bere te kuqe flake e une i afrohem lehte por pa frike, duke shijuar aromen e saj pranvereske, i ngjitem pas buzeve me kujdes dhe oh, uau; ku ka qene kjo femer gjithë jetën time?!

Ajo i ngre duart rreth qafes time, me shtrengon me ngjit pas vetes pa luajte nga vendi i saj me buzët siper njeri-tjetrit dhe une e afroj prej beli me shume prej trupit tim e ngjis. Ndersa ne vazhdojme puthjen e prezantimit miqesise tone, kamarieri eshte afruar dhe fillon te mbushi tavolinen me servirosjet qe une i kisha porosite qe perpara; dy gota me xhama te holla, nje poç me akull dhe nje shishe Amaro e zhytyr brenda; eshte pija ime e preferuar, me shprese se do i pelqeje edhe asaj. Nese do guxoje per te pakten nje sekonde te shkeputet nga buzët e mia e te marre gotën...

Ia ndiej zemrën si ka filluar ti pulsoje fort brenda kraharorit njesoj sic po ben edhe imja, qe eshte mbushe me jete e dashuri. Ndersa ajo me puth, une i ledhatoj fytyrën e bukur dhe nga gusha ja drejtoj koken lart, jo per ta shperqendruar por per ta lene ne pritje te dores sime tjeter qe i rreshqet nga kofshet poshte fundit; filloj ta puth ne qafe ne gushe duke ia mbajte koken e lart e mendjen poshte, ndersa dora vazhdon i ngjitet avash poshte fundit, nga kofsha e saj e bute, nga grerezat e mbathjeve te saja qe ngjajne si tanga, te kuqe ve bast, dhe, dhe ajo qe leviz pak, ti hape rrugën dores time te madhe te ja mbertheje mollaqen e ta shtrengoje; te dy marrim fryme thelle duke pare njeri-tjerin, gati te kafshohemi por jo edhe pak...

- A do bejme gezuar Eri?, me pyet ajo, a thua se vertete u thá per nje pije e vec kjo eshte puna jone.

- Pse, a sjemi te gezuar akoma?, I pergjigjem une, per ta lene te kuptoje se kjo qe po ndodh me te, eshte ne fakt gezimi jone, e po behet ndodhi e jetes sime.

Ajo shkeputet pak prej meje, ngrihet gjysem ne kembë dhe kthehet nga tavolina te na mbushe gotat plot. Une nderkohe ia ve doren ne shpine, e ferktoj, e admiroj duke i pare serish bythen dhe ia ngre fundin pak lart e i afrohem; dua ta ndiej, ti mbush mushkerite me aromen e trupit te saj e te dehem me te. Ajo nderkohe e pelqen shume skenen sma fsheh dot, ajo vdes te jete e deshiruar dhe une po e bej me se mirin rolin e nje fansi te saj. Ajo e leviz bythen nga pak, per te me provokuar me shume; une spostohem pak me ne qender, hap kembet rreth saj dhe e terheq fort poshte, e hell ne preherin tim, aty ku e gjen topin tim te mbushur gati per te gjuajte dhe ajo shperthen me nje ofshame prej kenagesie, relaksohet gjysem shtrire mbi mua, e une ia coj doren mes kembëve serish per tia gjete pidhin te njome e te bute si nje pjeshke gjate muajit te shtatorit.

- Kjo nuk eshte gje e mire, me thote ajo. - Une duhet te shkoj...
- Prit! Prit, i them, ndersa i ve duart ne faqe e ja mbaj fytyren ne grushte, si te jete nje kotele e trembur qe sdi nga tia mbaje. - Ku po shkon?!

Ajo cohet me vrap nga tavolina jone, me pergjigje te padhena, le pijet te papira, fjalet e pathena e emocionet te paderdhura plotesisht, dhe vrapon drejt banakut andej nga eshte edhe dera. Aroma e saj mbetet kudo neper lokal si shenje e ikjes saj per ta ndjeke nga pas deri ne fund te botes. Une nuk dua ta humb kete emocion; gjithcka perjetoj me te eshte nje realitet virtual teper i bukur per tu besuar.

Dal perjashta, shoh ne dy ane te pedonales dhe tashme ajo eshte gati ne fund te rruges, duke vrapuar si e marre, duke ike prej meje per nuk e di se ku. Une vrapoj po ashtu pas saj, me shpejt se ajo akoma, si luani qe pergjate pyellit i vihet pas nje gizele, dhe e arrij ne fund te rrugices, aty ku kembesoret nuk kalojne me dhe anash rrugices jane vec dy kafe pa njerez dhe dera e hotelit krejt afer. Ajo e kupton se ka ardhur momenti i dorezimit; e kupton se ska shpetim per te dhe e ndal hapin, kthehet prej meje me nje shikim vrastar dhe me pyet, me te madhe:

- Ca do?!?! Pse me ndjek??

Une e kap per qafe gjithë nerva, por shume lehte mos ta lendoj, se nervat e mia nuk jane reale por ashtu duke u dhate nga lodhja qe e ndoqa pergjate pedonales;

- Dua ty!, i pergjigjem duke e sfiduar te thote tjeter fjale. Pastaj duke e pare te ndrojtuar e si dridhet, ndersa ajo nuk di si te reagoje ndaj pergjigjes sime, une e pyes serish, me ze te bute:

- C'e ke kete loje me mua, ca do nga une ? Kush je ti moj ?

- Nuk e di Eri, reagon ajo me gjysem zeri tashme me e qete... Nuk e di kush jam as ca dua...

Dhe krahët i shtrin poshte, me sheh ne sy dhe me jep nje buzeqeshje pafajesie, ne pritje per ta mesuar bashke kush eshte dhe ca do. Sepse une e di mire, te pakten per vete, kush jam e ca dua. Jam ky djali i singerte, i forte si nje kal lufte dhe i vertete si dielli qe e sheh edhe ajo, e qe dua te jem me te, deri sa te kapim qiellin bashke, ku mbaron dhe ajri e merret fryma.

Dhe une serish, pak konfuz nga kjo skene filmash dhe pak i pasigurte nga cmund te ndodhi mes nesh, mendoj me vete, "ti sdo i shpetosh dot dashurise time". E kap nga krahët e e shtyj ngadale, me hapa te vegjel se bashku, duke u dhane te gojet e njeri-tjetrit, ajo duke ece seprapthi vec duke u besuar syve te mi e une e shtyj avash drejt deres hotelit duke i besuar pasionit tim, e e gjejme deren te hapur - sportelin bosh - dhe perballe deres nje dhome e hotelit me dyer krah me krah, fiks sikur po pret per te sqaruar gjithcka brenda ne te dy. Duke perfutur nga mosprania e askujt, une e coj deri tek dhoma e lire, e shtyj e hedh ne krevat dhe i drejtohem, me ze sfidues sikur dua te te hakmerrem;

- Urdhero, ca po thojë atje perjashta ? Ca te bej tani me ty ?

Asaj i iken habia nga buzet, buzeqesh lehte, rehatohet sikur asgje spo ndodh deri tani dhe shtrihet siper krevatit, me kembet qe i varen poshte e koken drejt tavanit sikur sheh qiellin e yjet pertej murit, dhe pasi shtrin krahet anash e behet gati per fluturim, leshon verdiktin e saj final;

- Bej cte duash me mua !

Eshte kohe mesdite! Nga brenda dhomes nuk degjohet asgje perjashta as neper korridor pervec kembeve te punetoreve duket qe ngadale krizma ne dysHEME vjen ne rritje.

Megjithate, tashme ne jemi ne skenen tone; dhe une filloj te heq bluzen time avash e e hell ne krevat pas kokes saj, zberthej rripin e le lirshem dhe duke pare si ajo ma konfirmon cdo levizje timen me buzeqeshje djallezore, pa e kthyer koken, shtri doren e mbyll deren e dhomes qe askush te mos hyje dot aty tek ne, as me polici.

I afrohem duke e pare me soditje, teksa ajo vazhdon qendron e shtrire komplet ne besen time te miresjelljes, dhe perkulem avash, siper trupit saj te drejte prej nje balerine, me te majten dore mbeshketur fort ne krevat tek koka saj e te djathten ne anen tjetet, dhe pa e lene te levizi, e puth ne goje. Tashme puthja ka nje tjetet shije, vajza e bindur po i jep me shume jete por une nuk e mbaj per gjate; koha kalon shpejt dhe dita duket e shkurter per te gjitha planet ne mendjen time.

Ja coj doren mes kembeve e ja fus poshte; duket se ajo mban qulleshtine qe nga klubi dhe oh Zot, ashtu jam edhe une qe prej atje, gati per sulm, si nje ushtar romak me heshten lart per ta leshuar. Largoehm pak me kembet ne dysHEME, e kap nga ijet e rrotulloj permbyss dhe e ngre lart; ajo qendron si nje qendrushe ne pritje te gjithcka qe une dua te bej, tashme i eshte dorezuar pasionit tone dhe e di se sdo ta zhgenjej. Nga pozicioni qe eshte, ajo bie fiks me mua qe jam ne kembe. I ferkohem lehte tek e cara e saj dhe i rasem fort nga prapa duke e zene si ne befasi; ajo gjemon pak, dhe shtrengohet pas corcafit sikur do ta shkyeje - nuk e di kush eshte me e forte, deshira ime apo kenaqesia e saj qe e shoqen me nje ofshame te thelle si per te zgjuar gjithe hotelin.

Pasi jam kam bere per disa minuta te mira ashtu, derisa asaj krahat kane filluar ti dridhen nga lodhja e mua gjunjat te me mpihen nga perplasjet ne bythen e saj te tonifikuar, ajo terhiqet e kthehet perballe meje; ngrihet ne gjunje, ashtu si biem cift bashke, dhe me puth ne goje, me gjuhen perjashta komplet e pisat sikur do te me tresi aty te mos mund te dal me prej hotelit. Me njeret dore rreth qafes time e me tjetren tek pidhi saj i nxehte, me puth edhe pak, derisa pozicioni nuk eshte me i pershtatshem dhe kercen pas, hidhet ne shpine e ma ben me shenje te shtrihem siper saj, ta shtyp aty ta bej pale pa meshiren me te vogel.

Une ia kap kembet ja ngre lart, i vendos ne supet e mia dhe i ngjitem pas njomeshtise saj e e penetroj edhe per pak duke i pare pamjen e gezueshme qe ka marre ne fytyre, mbretereshen e skenes, qe nuk ka aspak frike vec e shijon si te jete e para here e saj. Duart mi ka vene rreth trupit, deri te shpatullat qe me shtrengon, me grith me thonje

ndonjehere e ndonjehere me perqafon, tenton te me thote ne vesh qe me deshiron te gjithin por gjemimet se lejojne, tenton te me thote qe me do vec per vete por une ja mbyll edhe gojen; sdu ti degjoj asnje fjale vec ta mbyt aty me egon e burrerise time.

Dhe duket se tani eshte ralla e saj ta marri situaten ne kontroll dhe une dua apo sdua ti bindem – me shtyn pak, me kap nga xhinset, me terheq e me hell ne krevat. Me sheh nje here ne sy; me sheh por se ku e ka mendjen, dhe ngrihet siper meje, si te jem une nje kal, dhe kercen e tundet fort me floket qe i shpufuriten ne ajer ne dhome; une vec i jap pak drejtim duke e mbajte per beli e ajo kercen me fort siper meje, me shpejt, derisa shperthen ne nje ofshame te forte bashke me nje orgazem te forte, e bie mbi trupin tim si e vdekur, dhe kembet i dridhen akoma nga ekstazia.

Ne dhome bie qetesia... Degjohet vec frymemarrja e saj ne te qetesuar, e imja qe nuk u qetesua dot dhe ajo ngrihet te beje nje dush pa fole asnje fjale. Sic mbaron e me vjen ralla mua, ashtu me heshtje e ze dushin e per pak minuta pasi dal, ne dhome nuk eshte me as ajo, as parfumi i saj, ka mbete vec pak nga energjia qe krijuam dhe celulari im qe nuk eshte ne celes por disi ajo paska klikuar tek shenimet e mia dhe aty ka nje tekst, qe shkruan; “Ishte bukur per sa zgjati. Zemra me dhemba, por ne i kemi rruget e ndara.”

E verdhe, si dashuria!

22.01.2024

A eshte e gabuar dashuria e duhur ne kohen e gabuar?

Ditet kalojne me numer e te miat duken vecse me te shkurtera, duke i plotesuar me pune e me shkolle e gati sme del koha te marr as fryme. Me zori e gjej pak kohe te dal pak ndonje shetitje te afert e rruges te shkruaj edhe ndonje gje per blog, qe eshte pasioni im. Dhe nuk eshte e lehte te jesh student ekselent ne universitet e nga ana tjetër kerkesat ne pune rriten aq me shume qe jep - aq me shume te kerkohet e une edhe pak, jam i forte, qendroj lehte siper ujit.

Ne kete fillim muaji, tre dite, po i kalojme me koleget e stafin tone te kompanise re ku po punoj, dhe po shetisim ne Venezzia. Ne Itali une kam qene edhe me pare, kam qene e shetite ne Milano Rimini Belluno, por ne Venezzia skam qene asnjehere; dhe nuk e prisja te me pelqente kaq shume qyteti se pergjithesisht nuk dashurohem pas qyteteve kur nuk ndodh te quhen Beograd ose Sarajeve.

Para se te vija ketu ne kete qytet te bukur, jam njohur me nje vajze edhe me te bukur, nepermjet nje shoqes sime; shoqe pas shoqeje. vajzen e thirrën Lola. Ashtu si emri i saj, i bukur e i llastuar, Lola eshte nje vajze e buzeqeshur me floke te verdha por qe sikur nderron ngjyren cdo dite. Ajo jeton ne kryeqyt, punon pak sa per te kaluar mire dhe qe e dashuron jeten. Syte i qeshin gjithmone, buza si pushon kurre, dhe kur flasim ne telefon apo kur hapim kamerat, sikur po shkrihen gjitha embelsite para fytyres se saj. Me mesazhe flasim githe ditën e me kamera gjithë mbremjen, deshire kemi te realizojme nje takim dhe une dua vec ta mbaroj kete turne e te kthehem atje ne kryeqytet e te bej punet e mira.

Koha kalon shume shpejt ne Venezzia; mbremjeve jemi ne ecje prane ujit e darkave jemi ne restorante te ndryshme duke shijuar pije verera e ushqime te fresketa te cdo lloji pervec pizzave - se pizzat me te mira ne bote i bejme ne Shkoder. Edhe takimet shkojne shume mire, kartvizita shperndajme plot e lehte mund te them se eshte nje tur i shkelqyer deri mbremjen e fundit, qe bie te fle per tu zgjuar heret ne mengjes per te arrite avionin. E deri sa mbyll syte, jam ne tekst me Lolen, me planet per neso...

Zgjojemi te gjithë njeherazi heret sa ka zbardhe drita, gati 30 veta sic jemi ne ekip. Secili vrapon te behet gati i pari e sic hame mengjes ne rruge ne nje mengjezore aty prane taksive, gjithcka sipas parashikimit - nisemi e mberrijme ne Rinas para dreke.

Rinasi eshte njesoj sic e kam lene; vecse kete here planet e mira jane komplet ndryshe. Hotelin e kam rezervuar nje nate perpara duke biseduar me Lolen, e, sa ndahem me stafin e marrim te gjithë rruget tona, une therras nje taksi e per vetem pak minuta mberrij ne lagjen e Loles, aty ku ajo po me pret ne kembe. Nuk kam asnje lloj frike as dyshimi, vertete eshte hera e pare qe takohemi por kesaj vajze i besoj teper per disa arsye qe nuk i kuptoj mire akoma; syte e saj jane krejt te sinqerte e zemra e bardhe e ben njeri totalisht te besueshem per mua. Ajo eshte aty e vetme, e veshur sportive dhe me floke te verdha bishtalec, qendron kurioze per sa e si e kush jam dhe sa i shkojme pak afer me taksi, i hap deren, e ajo kercen ne sedile aty pas ku po e pres une. Ka shume energji, ka shume rini, duket se kurre ne jeten e saj ska ndodhe asgje e keqe dhe nuk e di

nese eshte pak e krisur apo ben qellimisht, por mua me pelqen shume gjithcka nga llastimet e saja.

Duke geshe e duke luajte aty ne sedile, kthehemi me makine te hoteli e se bashku ngjitemi te dhoma qe une se kam pare akoma vec rezervuar. Dhoma eshte e madhe si nje sallon; televizor i hapur gjeresisht ne mur, banjo me vaske, ballkoni me pamje te qytetit, krevat dopio sa per tre, dhe njeqind peshqir te bardhe qe e di se do i bejme pis deri ne fund.

Lola eshte pak e trembur; ndoshta ka frike nga e panjohura, ndoshta eshte e para here qe thyen nje rregull, ndoshta po ben rolin, por e shoh se shikimet trembet ti kryqezojme e murin e ka pare tashme me shume se mua. Une e heq bluzen e dal lakuriq nga mesi e lart, sikur kam nxehte ne kete dhome, pastaj heq xhinset bashke me mbathjet rruges e dal lakuriq edhe nga mesi e poshte, dhe me njerën dore qe mbaj te fshehur mbretin tim, me tjetren e kap Lolen nga mjekra e drejtoj prej meje te me shohi ne sy.

Ajo eshte bere kuq; e prek ne faqe e ajo zien nga temperatura...

Qendroj ashtu ne kembe prane saj, duke e preke e sodite fytyren e bukur, e ajo ndersa rri ulur ne krevat, i afrohem, duke i marre ere ne gushe e tinez e puth ne buz duke e mbajte per flokesh... Ajo zbutet! Por e kuqja nuk i ik nga fytyra. Zbutet e me puth edhe ajo, duke u preke me duar, puthemi gjate me buze me gjuhe e shkeputemi pastaj vec per te marre pak fryme, per tu kthyer ne nje tjetër puthje edhe me te thelle me gjuhët e gjata.

Nis te ja terheq bluzen lart, ngadale i zbuloj barkun, brinjet deri tek qafa e ja heq bluzen komplet e hell pertoke dhe oh Zot; Lola ka gjinjte me te medha qe kam pare ndonjehere! Ndoshta sutjenat i ka numer 4 a 5, por thithkat i dalin perjashta e sikur po i shperthejne nga e fryra. Cfare vajze bufe qe eshte; e ul koken ja kap thithkat me dhembe, e kuptoj qe i dhembën pak por bej sikur sme intereson dhe duke e puthe ne gjinj ja zberthej sutjenat e ja nxjerr komplet perjashta, qe vertete, i ngjajne me dy topa volejbolli.

E shtri me kujdes ne shpine; ajo nuk be ze vec rri ne pritje te levizjeve te mia. Turpi si ka ike akoma por deshira i ka ardhe komplet; ashtu ne kembe akoma, ja tregoj heshten qe ka marre drejtim prej saj sikur do ti leshohet ta theri. Dhe asaj i pelqen, shtrin doren te ma preki por une kam nje tjetër mendim qe me pare; e ngre prej mesi, e kthej permbyas ja ul tutat poshte dhe, uau, sa te bute e te fryre e ka bythen si topolake. Shoh qe e ka te pastruar mire; ja shtrydh me duar e kap pak me thonje ne mollaqe, dhe pa e prite ajo si me surprize, ulem ja prek me gjuhe. E ka te bute si nje foshje; me kenaq duke e lepire e duke i degjuar ofshamat qe tregon sa i pelqen edhe asaj. Une masturbohem avash duke u bere gati "ta ther" tashme, i afrohem ngadale, e ngre pak nga beli duke e cuar ne pozicion te priret dhe ja ngul heshten brenda.

Oh!!! Ska dyshim qe ajo cmendet per kar te madh. Dhe ka ardhe fiks si "cjapi te kasapi", ne thertore. Une qendroj prane krevatit e ajo ne gjunje si qenushe, ne doggystyle, duke ja rrah bythen me shuplake e duke e qire fort sa krizmat e krevatit tek perplasët ne mur -

me siguri degjohen deri ne oborr ku jane te parkuara 25 makina.

Ndonjehere shtrihem siper shpines saj, ta mbeshtjell me krahe te ja prek gjinjte me duar, apo ta kap ta mbaj per flokesh, ndersa e shtyj edhe me fort per tia nxjerr fundin. Koka gati i perplaset te muri, por sigurisht qe asaj i pelqejne dhibjet sa me ben thirrje per emer te mos ndaloj kurre. Por pasi lodhem pak, i dal perjashta, e kthej serish ne shpine, ja marr gjunjte ne krahe, dhe bie prape siper saj i shtrire te bere njesh. Pastaj ngrihem si nje pompist dhe kjo poze me lejon te jem me i shpejte, si lepur, krahun ja hell rreth qafes e here e gjuaj shuplake ne faqe here e kafshoj ne buze, ndersa leviz pa nderpre' brenda saj.

Pastaj ajo me shtyn me hell ne krevat; ngjitet siper meje dhe ngulet fort te heshta ime qe qendron perpjete derisa e ze per ta thyer. Keshtu i shkon deri ne fund dhe asaj i pelqen, i pelqejne penetrimet e thella kur kari i shkon gati deri ne stomak. Ajo kercen e dridhet siper meje, floket e zgjidhura tashme i tunden ne ajer dhe gjinjte qe i kercejne perpjete çudi si nuk rrezohet. Ajo smundet te duroje me por prishet siper barkut tim duke gjemuar, e hidhet me bie siper gjoksit e une svonoj, i dal perjashta, e terheq me lart ja sjell gjinjte ne fytyre dhe e hell qumeshtin perpjete qe do e sperkat ne mollaqe e ne shpine sikur po e lyej me boje...

Shpirtkalter

28.01.2024

Edhe nje grua e madhe dashuron si nje vajze e vogel.

Sot është e hënë dhe java sa ka filluar; ne mbremje kemi dasmen e mbeses e gjithë fundjava ishte rremujë. Sot dikë me qetë, sot duhet vërtetë të bëhemi gati e të vishemi bukur se ku i dihet, mbase i themi lamtumirë beqarise edhe ne të tjerët.

Duke provuar ca rroba këtu në dhomën time që e kam më dalje nga ana tjetër e oborrit, se kemishat nuk i kam edhe fort më qejf pavarësisht se mirë më rrrijnë; kam gjete në fakt një kemishe moderne lejlja që do jete uniforma ime për këto mbremje. E palosur në raft të rrobave dhe duke më prite ti vijë ralla, unë jam nudo nëpër dhomë duke e ditë se askush nuk është në shtëpi. Gjithçka e kam zbuluar në lirshmeri përjashta, njësoj çdo pjesë të trupit dhe po vishem avash duke u parë në pasqyrë në qetesinë time.

E sic jam ashtu në këmbë para pasqyrës, më shkojnë sytë anash nga dera, që është e hapur sigurisht, e Rosalia që qëndron në derë, duke më parë tinezë pakez e turpëruar e pak më shumë e habitur. Sytë i mban të raketa ime, që më shikon më ndryshe sic e ka bërë gjithmone në fotot e videot që kemi shkëmbyer me përpara e kjo është e parë herë që gjindemi afër por nga distanca, njëhemi mirë se mbremje të panumërtat i kemi kaluar bashkë në videochat. Sepse Rosalia është, dmth do bëhet, kunata e mbeses time. Bashkë jemi parë ndonjëherë në evente të ndryshme familjare por kurrë skemi pasë rastin për të shkëmbyer fjalë vërtetë ndonjë shikim ndonjëherë e numrat që i dhëmë herën e fundit, nga ku filluam bisedat. Skemi rënë kurrë në dashuri por dëshirë e ndryshe kemi pasë gjithmone, aq sa ndonjë natë na ka zënë gjumi të zhveshur me kamerat hape. Përfundimisht, ajo i ka kaluar kufinjte e shtëvë e mberrin në shqiperi këto vërtetë, në dasmen që do jemi të dy, e munda e re ngjan si munda e fundit. Nderkohe... Sapo unë e kam vënë, Rosalia është larguar nga dera. Ska faj, ka ik të bëhet gati se ora kalon shpejt e dasma do fillojë pas pak pa ardhë mbremja.

(4 orë më vonë)

Lokali është madhështor; gjithçka është vendosë mirë e bukur aty ku i përket, çifti që rri si në tribune dhe mbi 500 të ftuar që kanë zënë vendet e veta. Muzikë e gëzueshme tradicionale në sfond, tavolinat plot, fytyra të qeshura dhe asgjë nuk i mungon dasmës. Madje as Rosalia nuk mungon, se e kam spikate që në fillim të dasmës. Ajo qëndron në anën tjetër me familjarët e saj por njësoj si unë, edhe ajo i ka veshtrimet përtej; tek mua.

Unë më në fund ja dola të vishem për këto dasëm, si për dasëm. Një kemishe ngjyë lejlja se të bardhat kanë dalë nga moda dhe pantallona e atlete të zeza se zakonisht nuk e teproj. Unë sjam tip i dasmave, zakonisht shkoj si për borxh në dasëm por këto herë jam i gëzueshem dhe sytë i kam të tavolina Rosalias, që në një moment cohët të kercejë. Sa e bukur dhe e cilër duket, e lehtë si një pupël dhe më hël vdekur kur buzëqesh. Shpesh më sheh sikur do të më thotë dikë por unë nuk e di se cka ama kam versionet e mia; ndiej se më thotë të cohëm ta rrembej ta shpie diku.

Ajo është duke kerçyer akoma me grupin e saj dhe unë cohëm e kaloj për afër saj dhe i bëj më koke që drejtimi im është matanë e mund më ndjekë pa vonuar. Dhe shkoj ze vënd në tualet; tualetet janë të përbashkëta me korridor të madh pastaj ndahen meshkuj e

femra por une qendroj aty te pasqyrat pak matane. Rregullohem dhe nje here qe te dukem mire dhe duke pare floket e mia ne pasqyre, shoh ne xham qe Rosalia hyn brenda e syte i shkojne direkt ne mua, sigurisht, vec une jam aty. Niset drejt meje, une qendroj i ngrire ne vend ne pritje se sdo te vonoje dhe ajo vjen me afrohet te qafa, me duar qe mi hell rreth trupit ne bark e me shtrengon ne gjoks, me merr ere me puth ne qafe dhe thote se e ka prite perjetesisht kete moment.

Ndoshta edhe une e kam prite; keshtu qe ja kap duart avash, rrotullohem prej saj e ajo bie te gjoksi im, mbeshtetet e me sheh ne sy, duke prite ta perqafoj, a ta puth ne buze. Buzet i shkelqejne si te jete ajo nusja e mbremjes, floket i ka bere me onde e dy bishtaleca qe i bien permbi ball – sa e bukur duket. Ja ve doren ne fytyre e ledhatoj pak, ti jap pergjigjen e asaj qe ka ardhe te me pyesi por vendi nuk premtion shume; ndiej ta kthej prej lavamanit, tia ngre lart fustanin e kalter e ta kap prej bythe ta rreh ta qi aty ndersa njerezit hyjne e dalin se keto kane qene gjithmone fantazite e mia permbi te por nuk guxoj; ajo eshte nuse, une vec e nuhat ne floke e puth lehte tia nxis kureshtjen dhe i psheretij “hajde te makina jashte”, e dal me vrap qe te jem atje gati.

Sapo kam dale ne oborr, makina ime eshte diku dhjete a pesembedhjete ralle me tej dhe erresire e forte qe ka rrethuar gjithcka. Shkoj pa vonuar qe ta bej vendin gati e asgje te mos i japi besdi dhe sa kam mberrite, shoh hijen e saj qe ka dale gjithashtu ne dere e reflekton te makina ime. Futem me vrap brenda ne sedilen e pasme dhe qetesisht e le deren hapur i sigurte se ajo me ka pare tashme dhe sdo vonoje. Hapesira eshte e vogel por provat i ka dhene si makine e pershtatshme per cdo aksion, dhe une thjesht ndez pak ngrohjen e sa jam gati ajo eshte te dera e hidhet brenda ne sedile.

– A te pane?, e pyes.

– Askush pervec engjejeve, me thote ajo, dhe qesh pak duke u perpjeke te jete e kendshme e dhe pak lozonjare e romantike.

Por ketu ne sedile skane shume rendesi keto tipare; ska vend dhe as kohe per romanca. Romancat i kemi bere mbremjeve ne kamera duke shkëmbyer tekst e foto, sonte duhet vetem te puthemi e te shfryjme mallin e akumuluar prej kohesh. E nga tia nis? Nga buzet e kuqe te nuses qe i ka vizuar me laps si nje piktore, apo nga qafa e holle e zbuluar komplet me shpatulla e supe jashte fustanit te kalter, apo nga gjoksi i mall i fryre qe kam frike se po tia prek – do me shpertheje aty ne makine.

Ja ve duart ne kofshe e i afrohem ngadale te buzet; qendroj pak aty dhe buzeqesh lehte ndersa ja coj doren nen fustan ne lekure e rresqas lart nga kofshet e edhe ajo buzeqesh me mua. E puth ne buze duke ja nderpre’ buzeqeshjen e teksa vazhdoj ja ndiej ngrohtesine edhe ajo njesoj si une me ve doren ne kofshe – per surprize, gjen zinxhirin e hapur dhe gryken e pistoletes qe menjehere e nxjerr perjashta, te ngrohete, te fryre, gati per te qelluar.

Pasi jemi puthe ne epsh ne erresire per disa minuta duke u ferkuar neper trup, ajo leviz edhe pak, ne hapesiren e ngushte te makines ja del ti coje mbathjet ne fund te kembeve

dhe me drejton ta kap ta mbaj prej cicash teksa ajo rrotullohet shpejt e leshon kafazin siper zogut tim te uritur. Eshte shume e ngrohte; pidhin e ka te njome, cicat i ka shume te buta e klithma e saja kur i rreshqas brenda me tregon se duhet te vazhdon ne mosionin prej nje hamshori beqar.

Me pak veshtiresi duke u mbajte te sedilja por me shume kurajo, vazhdoj ti perplasem te bytha e ta qi me oreks duke i kujtuar sa e bukur e sa e njome duket gjithmone edhe ne erresire. Dhe ajo nuk kursehet te me thote sa oreks ka pase per karin tim te madh sa here qe ma ka pare ne foto ndersa tani qe e ka brenda trupit nuk i intereson asgje tjeter ne bote, apo se kush po e kerkon atje brenda lokalit.

Pasi lodhem pak ne ate pozicion, e drejtoj me duar dhe ajo bindshe rrotullohet prape ne vend, i nxjerr komplet perjashta gjinjte dhe e kupton se ku “po na shpie kjo pune”. Sa qejf kur i hell te dy tullumbacet siper vegles time e vazhdon te me masturboje me dore, duke me puthe ne goje e ne qafe e duke me thene fjale te pista ne vesh, fjale qe duket sikur si kam degjuar kurre, apo sikur kemi qene bashke gjithmone; une keshtu vec fryhem me shume, ajo me kafshon nga pak buzen pastaj largohet nxjerr gjuhen e vendos majen e saj te gryka e pushkes time dhe pasi me pompon edhe pak me shtryll pa e heqe gjuhen – ne sekond lengu i trashe i shperthen e sperkat ne fytyre ne goje e sa distancohet pak, i kullon permbi cica qe nuk i fut dot brenda para se ti pastroje.

Cfare momenti, qe per gjate do me mbesi ne mendje. Perjashta nuk eshte askush pervec makines tone qe e mbushem plot me dioksid karboni e lengje trupore. Une zgjat doren ti sherbej Rosalias ca letra te lagura dhe vec me thote “do shkruajme”, e del perjashta vrapon per ne feste...

Nata terr e zeze

03.02.2024

Kur enderron pa frike, dashuron pa limit.

Une e di qe ajo eshte nje mami. Mami me kohe te plote; qe punon qe pastron qe zbukuron, dhe qe merret me “poduktin e saj”. Mami me e bukur ndoshta, mami me e re. E shoh ne foto ne video ne rrjete ne story me femijen e saj qe edhe i ngjet, e instiktet e mia e dashurojne me shume kur e shoh ne kete pozite. Por une sdo hy kurre aty, te pakten keshtu kam vendose.

Sot eshte e shtune; kemi dy jave pa u takuar e malli na ka marre shume. Ne kemi shtepine tone ku kalojme fundjavat por keto kohe Lola ka qene e zene e sme ka dhene shume vemendje; une si qenush i qurravitem ne telefon te ma japi pak cice e ajo gjithmone me thote qe e ka plot me qumesh dhe gati, vec spo gjen kohen.

- Mire, me thote, hajde me merr. Por kete here do e bejme ndryshe, do shkojme te kopeshti te marrim femijen tim ta cojme te mami im. Keshtu kalojme dhe naten tone te pare bashke.

Ky eshte nje plan shume djallezor dhe i miremenduar, ta cojme femijen atje e ajo te kaloje naten me mua, duke humbe gjurmet e dyshimet. Ajo ka qe ne fillim te lidhjes qe shpreh deshiren e nje nate ne krah et e mi, por une jam me dileme e medyshje e kur mendoj sa me ka marre malli e sa me mungon frymemarrja e saj ne gjume qe se kam provuar akoma, vendos te ndjek planin e saj, ne djall te veje, a nuk lindim dhe jetojme per dashuri?

Ne dreke, shkoj te vendi ne lokacionin e derguar me WhatsApp e sa kam zene vend me makinën ne ane te rruges si parkim, shoh ate, Lolen, shoqen time me syte me te qeshur ne bote, te dali nga oborri institucionit me femijen e saj perdore. Sa afrohen e ju hap deren, femija me syte e mamit vet, me takon dhe, duket se do behemi shoke te mire nga miqesia qe tregojme per njeri-tjetrin. Sipas planit, ne do cojme femijen te mami i saj dhe gati ne mberrite sa kjo njofton te emen te dali ta presi, ajo i pergjigjet se nuk eshte ne shtepi e madje sdo jete fare sonte.

- Po tani?, habitet Lola. - Ata andej e dijne qe me pret mami per darke...

Dhe kthehet prej meje:

- Po nese e kalojme te tre bashke sonte?

Kjo tingellon cmenduri! E shoh nje here pak me dyshim ne propozimin e saj te paudhe, dhe sa dua ti kthej pergjigjen, e degjoj te pyesi femijen e saj nese “deshiron te shkoje te shtepia e shokut mamit” dhe ashtu do ndodhi; kush jam une te mos i hap deren mikut qe me nderon me vizite taman surprize?

Kthejme makinën ne rruge e drejt e ne hotel. 4 yje ka hoteli jone; e kisha pare perpara ne internet dhe e di se eshte i mire, i bukur, dhe vend teper privat. Nderkohe qe une marre celesin e suites dhe ngjis shkallet, te ftuarit e mi sonte ngjiten me ashensor dhe me presin lart te dera ku do futemi brenda per tu freskuar pak. Suite e vertete; me krevat dopio sa per tre, krevat te vogel per femije ne anen tjetër, smart TV ne mur, sallon, tualet te kompletuar, dhe gjithcka ngjan kaq e cuditshme per mua dhe jo se e kam per here te

pare suiten.

Komplet pasditen e mbremjen i kalojme bashke te tre, te salla lojerave, te pizzeria, te bari i hotelit, dhe pasi jemi kthyer ne dhome e kemi pare ca kukulla ne TV, vjen ora e gjumit... Mami, do shkoje me femijen e saj te krevati i vogel e une do shtrihem aty vetem, me te gjitha dritat e fikura si ne nje hapesire boshe dhe madje me rroba. Poshte batanijes, zhvishem avash komplet nudo dhe me mendime konfuze neper koke, pushoj e rri ne pritje duke e dite mire se zdo mund te fle dot edhe sikur te dua.

Pas disa minutash, ne heshtjen absolute te nates, degjoj gjurmet e Loles ne tapet, dhe batanijen time qe me rreshqet poshte e ajo qe futet brenda komplet nudo, e me hyn ne gji. Me mbushet shpirti me aroren e saj duke e nuhat, i hell krahet rreth trupit dhe e shtrengoj fort tek une; ska dyshim qe sapo ka bere edhe dush e lekura e bute e ngrohte ma kenaq shpirtin.

- A fjeti?, i peshperis ne vesh...

- Vetem fute brenda se vdiqa!, pergjigjet ajo duke me urdheruar ta shfrytezoj momentin ne maksimum.

Une jam fryre sapo ajo erdhi brenda e te bute te lagesh te dy, nuk ka nevojë per paralaje aspak. Ja rreshqas karin mes kembeve, avash deri sa e ndiej se i kam arrite te vrime, dhe ja mbyll gojen me dore e i rrasem brenda fort; ajo nuk bertet dot se smundet. Duke i fole ne vesh sa e dua e sa me kishte marre malli, e duke e shtrenguar ne krahe, vazhdojme te qihemi zakonshem mbuluar me corcaf ne erresire absolute.

Pas pak kohe ne ate pozicion luge, trupat kane filluar te na mbulohen me djerse dhe ajo me thote: - mos bej ze!

Kthehet hypen siper meje, me kembet e hapura duke peshuar siper karit tim, qe i shkon deri ne fund e dhimbja e kenaq e terbon. Nganjehere perkulet siper meje te me kafshoje pak a te me mbushi me puthje, e ndonjehere ndihet se do arrije tavanin teksa une i mbaj batanijen qe te ndihemi akoma te sigurte.

Vec duke i pare gjoksin e mall qe i tundet siper meje, e ndonjehere ma zgjat ma rras ne goje, une vec po kenaqem me duart qe ja ve ne bel e ajo kercen siper meje. Ne nje moment e terheq lart qe te pushoj pak, e ftoj te ma sjelli pidhin te goja e te ulet siper fytyres sime, ta penetroj me gjuhe e te kenaqem me lengun e saj. Pastaj e drejtoj prape te ulet poshte, e mbeshtjell me krahe, me buzet tona ngjitur, e penetroj serish me bresheri derisa nuk e mbaj me dot me por ja shkarkoj brenda te gjithë spermen qe ja ruaj vec asaj.

Ajo rremben shpejt nje peshqir e me mbulon te me pastroje, ngrihet ne kembe, ndez driten e celularit te me shohi ne fytyre si ngazellejme te dy dhe me thote:

- kam nevojë edhe pak.

- Ik atje, i them, dhe i bej me koke nga divani ne cep te dhomes. - Me prit aty.

Sa te me qetesohet pak fryma, shkoj ne holl e marr dy pije. Dhe kthehem me raketën serish perpjete, e gjej duke me prite me pidhin qe akoma i rrjedh spermen time, i

afrohem dhe sic ajo qendron e shtrire me fytyre prej mene, ja ngre kembet lart dhe filloj ta palloj prape. Kete here me shpejt, sikur e kam inat, e gjuaj shuplake ndonjehere, ja shtrengoj gjinjte, ja shtie gishtin ne goje derisa kollitet, vazhdoj ta qi prape pa nderprerje, duke e kape per qafe, ja mbyll gojen me dore, e rrah, e mbaj per flokesh, dhe ajo sdo reizistoje dot me por me ofshama kenaqesie prishet aty poshte meje, ne erresiren absolute.

Pa bere zhurme qetesohemi pak, pastrohemi ne dush, puthemi prape ne buze dhe shtrihemi serish per gjume, te dy bashke ne krevatin e mall te suites. Ajo rehatohet per te pushuar pak, a une rehatohem duke e vezhguar, per te mos vene asnje sekonde gjume ne sy gjithe naten.

© 2026 Eri Malsori

pasion.al · eridrekaj.com

NIPT: M67624701N